

دعائه علیه السلام فی الانقطاع الی الله تعالی

دعای امیرالمؤمنین در انقطاع به سوی خدای تعالی (بریدن از خلق و توجه بسوی خالق)
منبع: الصحیفه العلوئیة و التحفة المرتضویة عبد الله بن صالح سماهیجی

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْسُ الْإِنْسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَأَحْضَرُهُمْ بِالْكَفَايَةِ لِمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ

خدایا تو برای دوستانت انیس ترین همدمانی، و برای رسیدگی بکار توکل کنندگان از هر کس مہیاتری

تُشَاهِدُهُمْ فِي سَرَائِرِهِمْ وَتَطَّلِعُ عَلَيْهِمْ فِي ضَمَائِرِهِمْ

در کارهای پنهانشان آنها را می بینی و برازهای درونی دلشان آگاهی

وَتَعْلَمُ مَبْلَغَ بَصَائِرِهِمْ فَأَسْرَأُ هُمْ لَكَ مَكْشُوفَةٌ وَقُلُوبُهُمْ إِلَيْكَ مَلْهُوفَةٌ

و اندازه بینایشان را میدانی، و از این رو رازهای درونشان در پیش تو آشکار و دلهاشان باشتیاق تو سوزان است.

إِنْ أَوْحَشْتَهُمُ الْغُرْبَةَ أَنْسَهُمْ ذِكْرَكَ وَإِنْ صُبَّتْ عَلَيْهِمُ الْمَصَائِبُ جَاءُوا إِلَى الْإِسْتِجَارَةِ بِكَ

اگر بیکسی آنها را بوحشت اندازد همان ذکر (و یاد) تو بدانان انس بخشد و اگر مصیبتها (و پیش آمدهای ناگوار) برایشان فرو ریزد
برای پناه جوئی به درگاه تو آیند

عِلْمًا بِأَنَّ أُمَّةَ الْأُمُورِ بِيَدِكَ وَمَصَادِرُهَا عَنْ قَضَائِكَ

چون یقین دارند که زمام کارها بدست تو است، و از قضا و فرمان تو سرچشمه گیرد.

اللَّهُمَّ إِنْ فَهِهْتُ عَنْ مَسْأَلَتِي أَوْ عَمِيتُ عَنْ طَلْبَتِي

خدایا اگر من در سؤال خود سستی کردم یا راه درخواست را گم کردم

فَدُلَّنِي عَلَى مَصَالِحِي وَخُذْ بِقَلْبِي إِلَى مَرَاشِدِي

تو مرا بر آنچه صلاح من است راهنمایی فرما و در دلم را بجانب آنچه موجب رشد و هدایت من میباشد برگیر

فَلَيْسَ ذَلِكَ بِكُرٍّ مِنْ هِدَايَاتِكَ وَلَا بِيَدِعٍ مِنْ كِفَايَاتِكَ

که این کار از راه و رسم هدایت تو دور نیست، و از رسیدگیهایی که همیشه بکار بندگان می کنی تازگی ندارد.

اللَّهُمَّ أَحْمِلْنِي عَلَى عَفْوِكَ وَلَا تَحْمِلْنِي عَلَى عَدْلِكَ

خدایا مرا مشمول عفو و گذشتت قرار ده و در معرض عدل خود قرارم مده.

اللَّهُمَّ أَنْتَ قَلْتِ فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ الْمَنْزِلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَوْلِكَ الْحَقِّ

خدایا تو در کتاب محکمت که بر پیامبر مرسل خویش صلی الله علیه و آله نازل فرمودی چنین گفته‌ای و گفته‌ات حق است

كَأَنْوَاقِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

«آنها اندکی از شب را میخوابیدند و در سحرها آمرزش میخواستند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وَقَلْتِ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتِ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

و نیز تو که بزرگ و برتری فرموده‌ای: «... آنگاه (پس از اینکه در مشعر خدا را یاد کردید) از آنجا که همه مردم سرازیر شدند شما هم سرازیر شوید و از خدا آمرزش بخواهید که خدا آمرزنده و مهربان است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وَقَلْتِ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتِ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَائِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

و نیز تو که بزرگ و برتری فرموده‌ای: «... و شکیبایان و راستگویان و فرمانبران و انفاق‌کنندگان و آمرزش طلبان در سحرها» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وَقَلْتِ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتِ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَمُّوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ

إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «آنها که چون کار ناشایسته‌ای کردند یا بخوشتن ستم کردند خدا را یاد کنند و برای گناهانشان آمرزش خواهند و کی است جز خدا که گناهان را ببامزد، و بر آنچه کرده‌اند دانسته اصرار نورزند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وَقَلْتِ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتِ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُتَوَكِّلِينَ وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... از آنها درگذر و برای ایشان آمرزش بخواه و در کار با آنها مشورت کن و چون تصمیم گرفتی بخدا توکل کن که خدا توکل‌کنندگان را دوست دارد» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وَقَلْتِ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا

رَحِيمًا وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و اگر آنها در آن هنگام که بخویش ستم کردند پیش تو آمده و از خدا آمرزش خواسته بودند همانا خدای را توبه پذیر و مهربان مییافتند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وَقَلْتِ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتِ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا وَانَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ إِلَيْكَ

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و هر که کار بدی کند یا بخویش ستم کند آنگاه از خدا آمرزش خواهد خدای را آمرزنده و مهربان مییابد» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت أفلا يتوبون إلى الله ويستغفرونه والله غفور رحيم وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «چرا بدرگاه خدا توبه نمی‌کنند و از او آمرزش نمی‌خواهند که خدا آمرزنده و مهربان است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت وما كان الله ليعذبهم وأنت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و چنان نبود که خدا آنها را عذاب کند در آن حال که تو در میانشان بودی! و چنان نیست که عذابشان کند در آن حال که آمرزش می‌طلبند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت استغفروا لهم أو لا تستغفروا لهم إن تستغفروا لهم سبعين مرة فلن يغفر الله لهم وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «برای ایشان آمرزش بخواهی یا برای ایشان آمرزش نخواهی اگر هفتاد بار بر ایشان آمرزش بخواهی هرگز خدا آنها را نخواهد آمرزید» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت ما كان للنبي والذين آمنوا أن يستغفروا للمشركين ولو كانوا أولي قربى من بعد ما تبين لهم

أنهم أصحاب الجحيم وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «پیغمبر و آن کسانی که ایمان آورده‌اند نمی‌باید برای مشرکان - اگر چه خویشاوند باشند - آمرزش بخواهند پس از آنکه برای ایشان آشکار شد که آنها اهل دوزخند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت وما كان استغفار إبراهيم لأبيه إلا عن موعدة وعدها إياه وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و آمرزش خواستن ابراهیم برای پدرش نبود مگر روی وعده‌ای که باو داده بود ...» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت وأن استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يمتعكم متاعاً حسناً إلى أجل مسمى ويؤت كل ذي فضل

فضله وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... و اینکه از پروردگارتان آمرزش بخواهید و بدرگاهش توبه کنید که شما را تا مدتی معین ببهره‌ای نیکو بهره‌ور سازد، و بهر صاحب فضیلتی از زیاده بخشش خویش عطا کند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت ويا قوم استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يرسل السماء عليكم مدراراً ويزدكم قوة إلى قوتكم

ولا تتولوا مجرمين وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و ای مردم از پروردگار خویش آمرزش بخواهید و بدرگاهش توبه کنید تا آسمان را بطور فراوان بر شما ببارد و نیروئی بر نیرویتان بیفزاید و در حالی که گنهکارید روی مگردانید» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كُرْمِهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ

وانا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... او شما را از زمین پدید آورد و آبادی آن را بشما سپرد پس از او آمرزش بخواهید آنگاه بدرگاهش توبه کنید که براستی پروردگار من نزدیک و اجابت کننده (دعاها) است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «از پروردگار خویش آمرزش بخواهید و بدرگاهش توبه کنید که براستی پروردگار من مهربان و دوست دار است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت وَاسْتَغْفِرِي لِدَنبِكِ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... و از گناه خود آمرزش بخواه که تو از خطاکاران بوده‌ای» و من از تو آمرزش خواهم و به درگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت يَا أَبَا نَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... گفتند: پدر جان برای گناهان ما آمرزش بخواه که ما افرادی خطاکار بودیم» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت سَوْفَ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... من از پروردگارم در آینده آمرزش خواهم خواست که براستی او آمرزنده و مهربان است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و چیزی مانع این مردم نبود از اینکه ایمان آرند و از پروردگارشان آمرزش بخواهند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... گفت سلام بر تو، من از پروردگارم برای تو آمرزش خواهم خواست که او نسبت بمن مهربان است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت فَأَذْنُ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... و هر کدام از تو اجازه خواستند اجازه‌شان ده و برای ایشان آمرزش بخواه که به راستی خدا آمرزنده و مهربان است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت وتعالیت يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ انا استغفرک واتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... گفت ای مردم چرا به وقوع پیش آمد بد قبل از آمدن پیش آمد خوب شتاب میکنید، چرا از خداوند آمرزش نخواهید تا شاید مورد رحمت (و مهر او) قرار گیرید» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت وظن داود انما فقتناه فاستغفر ربّه وخررا كعاً وانا اب وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... و داود گمان کرد ما امتحانش کردیم پس از پروردگار خویش آمرزش خواست و برکوع افتاد و بازگشت» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين

امنوا وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «آنان که عرش را حمل کنند و آنها که اطراف آنند بستایش پروردگارشان تسبیح گویند و بدو ایمان دارند و برای کسانی که ایمان آرند آمرزش خواهند...» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت فاصبر ان وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي والابكار وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... بردباری کن که براستی وعده خدا حق است و از گناه خویش آمرزش بخواه و در شامگاه و صبحگاه ستایش پروردگارت تسبیح گوی» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت فاستقيموا اليه واستغفروا وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «بدرگاه او استقامت ورزید و از او آمرزش بخواهید» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض الا ان الله هو الغفور الرحيم

وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... بستایش پروردگارشان تسبیح گویند و برای کسانی که در زمین هستند آمرزش خواهند، آگاه باشید که براستی خداوند آمرزنده و مهربان است» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم

مثوبكم وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «بدان که معبودی جز خدا نیست و از گناه خویش آمرزش بخواه و هم برای مردان و زنان با ایمان، و خداوند جای رفتن و قرارگاه شما را میداند» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تباركت وتعاليت سيقول لك المخلفون من الاعراب سغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا وانا استغفرك واتوب اليك

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «تخلف کنندگان از اعراب (بادیه‌نشین) بتو خواهند گفت که اموال و کسانمان ما را مشغول و سرگرم داشت پس تو برای ما آمرزش بخواه» و من از تو آمرزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت حتی تومنوا بالله وحده الا قول ابراهيم لایه لآ ستغفرن لك وما امك لك من الله من شیء
رنا علیك توكلنا و ایلک انبنا و ایلک المصیر و انا استغفرک و اتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... تا بخداوند تنها ایمان آرید. بجز گفتار ابراهیم با پدرش که حتما برای تو آموزش خواهم خواست و چیزی را از خدا برای تو دارا نیستم، پروردگارا بتو توکل کنیم و بسوی تو بازگردیم و بازگشت بسوی تو است» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت ولا یعصینک فی معروف فبا یعهن و استغفر لهن الله ان الله عفور رحیم و انا استغفرک و اتوب الیک
و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... و در کارهای شایسته نافرمانی تو نکنند پس با ایشان بیعت کن و برای آنها از خدا آموزش بخواه که براستی خدا آمرزنده و مهربان است» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت و اذ اقل لهم تعالوا یستغفر لکم رسول الله لوار و سهم و ایتهم یصدون
و هم مستکبرون و انا استغفرک و اتوب الیک

و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «و چون باینها بگویند: بیاید تا رسول خدا برای شما آموزش بخواهد سرهای خود را به پیچند و می-بینی آنها را که تکبر کنان روی بگردانند» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت سوا علیهم استغفرت لهم امرم تستغفر لهم لن یعفر الله لهم و انا استغفرک و اتوب الیک
و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «برای آنها یکسان است چه برایشان آموزش بخواهی و چه آموزش نخواهی هرگز خدا ایشان را نخواهد آمرزید» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت و استغفروا ربکم انه کان عفارا و انا استغفرک و اتوب الیک
و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... و از پروردگارتان آموزش بخواهید که براستی او آموزش پیشه است» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت هو خیر و اعظم اجر و استغفر و الله ان الله عفور رحیم و انا استغفرک و اتوب الیک
و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «... پاداش آن بهتر و بزرگتر است و از خدا آموزش بخواهید که براستی خدا آمرزنده و مهربان است» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.

وقلت تبارکت و تعالیت فسبح محمد ربك و استغفره انه کان توابا و انا استغفرک و اتوب الیک
و نیز تو که بزرگ و برتری فرمودی: «بستایش پروردگارت تسبیح گوی و از او آموزش بخواه که براستی او توبه پذیر است» و من از تو آموزش خواهم و بدرگاهت توبه کنم.